

[Aase Olesen]

sige, at ministeren jo kunne have undgået det. Han vidste, inden han lavede sit cirkulære, at vi bestemt ikke syntes, det var en god idé at lave en så afgørende ændring blot ved at ændre et cirkulære.

Det er ikke længere end en 14 dages tid siden, at et fagligt blad for selvstændige erhvervsdrivende gav en helt forkert fremstilling af, hvilke regler der gælder for papirløst samboende i arveafgiftsspørgsmålet. Det er da, fordi man ændrer reglerne så voldsomt blot ved at udstede, havde jeg nær sagt, i dølgsmål et cirkulære den 2. december 1986. Det var en statsautoriseret revisor, som altså ikke var opmærksom på denne ændring, og det skal såmænd nok ikke være den eneste. Jeg siger det bestemt ikke for at hænge ham ud, tværtimod. Jeg siger det, fordi det viser, at man altså får nogle ændringer uden at have haft nogen offentlig debat om det.

Ministeren sagde, at vi helt har glemt baggrunden for forslaget. Nej, det har vi bestemt ikke, og jeg vil gerne minde de talere, som har været oppe og tale om det forslag, der blev vedtaget sidste år, om, at forud for det gik et forslag fra Det Radikale Venstre om at tillade, at samboende af samme køn skulle have lejlighed til at lade sig registrere som samboende med de retsvirkninger, som ægteskabet har, og med alle de virkninger, det i øvrigt måtte have økonomisk i relation til skattelovgivning og sociallovgivning.

Vi har i hvert fald ingen dårlig samvittighed med hensyn til at lave regler, der er forskellige. Vi tog konsekvensen af det, som fru Jytte Hilden flere gange har fremhævet, idet vi ønskede at ligestille nogle mennesker, som vi herinde ikke tillader at gifte sig. Det er alene Folketingets flertals skyld. Forslaget har ligget på Folketingets bord. Det Radikale Venstre har fremsat et sådant forslag, og vi har endda gjort det uden at kalde det et formelt giftermål, for vi er godt klar over, at det indebærer mange problemer også internationalt osv. Men der var ikke noget som helst i vejen for, at et flertal her i Folketinget kunne tillade en registreringsordning som den, vi foreslog for nogle år siden. Det var der ikke tilslutning til, og derfor arbejdede vi på at få en regel igennem, der kunne siges ikke at diskriminere de mennesker, som vi altså forhindrer i at kunne gifte sig.

Ministeren siger, at der er blevet store uligheder over for to slags arvinger. Ja, det

kan man sige, og samtidig har man jo altså fået nye uligheder. Ministeren ved jo godt, at når vi prøver at ændre i skattelovgivningen, så opnår vi som regel at fylde ét hul, samtidig med at vi graver et nyt, og med denne cirkulæreændring har ministeren altså, som andre har påpeget, lavet en ny ulighed, der først og fremmest går mellem papirløst samboende af forskelligt køn og gifte.

Jeg forstår heller ikke, som en af ordførerne var inde på, at der ikke er tale om en automatik. Jeg ved i hvert fald, at visse eksperter opfatter cirkulærets ordlyd sådan, men det gør det jo endnu mere usikkert og endnu mere betænkeligt, hvis man med de regler, der nu er gældende efter 2. december 1986, ikke kan stole på, at opfylder man de kriterier, så får man en arveafgiftsnedsættelse. Det er dog fantastisk, og så må vi da bede ministeren om at komme op og sige, at det er så ikke meningen. Jeg synes, det er underligt, for det står der ikke spor om i cirkulæret.

Jeg har som sagt nævnt, at disse ting skal ses i en større sammenhæng. Jeg skal ikke gentage den debat, vi har ført i mange andre sammenhænge og ved mange andre førstebehandlinger, men det er jo fuldstændig uafviseligt, at når vi diskuterer forskelsbehandling på papirløst samboende og ægtefæller, så bliver vi nødt til også at diskutere sambeskatning. Og det er en skattemæssig sambeskatning i form af formuesambeskatning, og det er en »sambeskatning« i form af en socialpolitisk sambeskatning: man påtager sig forsørgelsespligt, og det betyder, at man bliver set som én husstandsenhed, når man skal modtage sociale ydelser, og derfor er det altså ikke ligegyldigt, i hvilken ende af samfundet man befinder sig.

Jeg har i bemærkningerne til beslutningsforslaget fremhævet, at når man ønsker at ligestille nogle mennesker, så er man simpelt hen her begyndt i den forkerte ende. Der er jo noget mærkeligt ved – men det er måske ikke så mærkeligt – at regeringen bekymrer sig for de relativt velhavende mennesker, som er papirløst samboende, og som har skrevet testamente, og for deres arveafgifter, men den bekymrer sig ikke for den sociale sambeskatning, man har af f.eks. enlige mødre, der har ret til at få forhøjet bolig sikring og forhøjet børnetilskud. Af dem går man ikke af vejen for fortsat at forlange, at de skal skrive under på, at de er reelt enlige. Jeg